

Pro dobročinný účel.

Humoreska z lázní. Napsal J. A. Hospodský.

(Dokončení.)

Mladá paní upřela své šelmovské zraky na postavu markýze, který tu klečel mladý, sličný, pln ohně a lásky, s rukou na srdci. Po nějaké chvíli podala markýzi ruku, kterou tento vřele políbil, a pokynouc mu, aby se posadil vedle ní na pohovku, pravila:

"My americké ženy máme neobyčejně vyvinutý cit pro dobročinnost a na účele dobročinné nezapomínáme při žádné příležitosti. Naše ženy jsou filantropické. Vy snad neznáte, pane markýzi, tento cit a způsob amerických žen, které pořádají výstavy, hostiny, plesy atd. vše ve prospěch účelů dobročinných. Tak na plesech nejkrásnější žena — královna plesu — ku příkladu nabízí políbení cestou veřejné dražby tomu, kdo nejvíce zaň podá. Ano, dobročinnost naše nezná ani mezí...."

A dokončíc usmála se opět na markýze, tulíc se k němu blíže a blíže. Zdálo se, že zábava s markýzem počala ji znamenitě bavit.

Markýz seděl chvíli mlčky. Konečně pozvednuv zraků svých ku krásné ženě, promluvil:

"Učinila jste tak již i vy někdy, madam, a dala jste se objímatí ve prospěch účele dobročinného?"

"Ne, dosud nikdy," odpověděla lady Wardsworthová s tím nejsladším úsměvem. "Leč myslíte snad, markýzi, že jsem proto méně obětavou, než mé americké sestry? Oh, nikoliv. Kdyby mně někdo nabídl deset tisíc franků za zlíbání nebo okamžik přízně, kdo ví, zdali bych nesvolila a věnovala pak peníze ony dobročinnému účeli."

Tváří markýzovou přeletěl úsměv jakési spokojenosti i vypukl:

"Nuž dobře, dobře, madam! Souhlasím a přijímám. Dám vám deset tisíc franků za okamžik vaší přízně, za několik políbků, vy pak s nimi číňte, co vám libo. Za půl hodiny jsem opět zde s penězi.

Do té doby, madam, mám tu čest se poroučet."

A učiniv paní Wardsworthové hlubokou poklonu a ve spěchu vrazil ve dveřích do vcházející komorné, markýz d'Neville odkvapil z budoiru mladé Američanky.

Paní Wardsworthová povstala z lenošky a jala se přemýšlet. Nešla dále, než káže slušnost prodané paní? Vráť se markýz zpět a bude žádati dodržení slibu? Co pak? Nu, on je sličný muž a kdo může jí vykládat ve zlé, že chce se s ním bavit? Ale tak daleko přece jíti nechtěla.... Vždyť jiné ženy mají také známosti s mladými muži, a ona při tom koná milosrdný skutek....

Konečně chopivši knihu Guy Maupasantovu jala se čísti, leč v rozčilení opět knihu odložila a postavila se k oknu, dívajíc se ven na hemžící se lid.

Po chvíli vešla komorná, ohlašujíc vracení se markýze.

Mladá paní zarděla se jako růže a chvěla se, sotva že mohla slova promluvit.

D'Neville hluboce se pokloniv pravil:

"Dovolte mi, madam, abych dle naší úmluvy doručil vám tuto ček na 10.000 franků." Při tom položil osudný proužek papíru na stůl.

"Ale, pane markýzi," chvěla se mladá žena. "já to tak ani nemyslela, bude lépe, vezmete-li ček svůj zpět — jest to celkem neslušné."

"Oh prosím, já stojím na svém a žádám dodržení vašeho slibu. Vy Američanky přece, pokud vím, nerušíte nikdy dané slovo. Zde je ček, prosím, a nyní žádám své."

A markýz horoucně objal mladou ženu, která krásnou hlavu svou sklonila na jeho šíji a zavrouc oči nechala se mu volně líbatí — — —

Asi po čtvrt hodině vyrazila mladá paní ze své ložnice a markýz za ní. Tato vyběhla na patlán.

Markýz d'Neville upraviv si toiletě, navléknou rukavičky na ruce

a zapáliv si cigaretu, odešel z hotelu.

Po hodině vrátil si generál Wardsworth z banky a zasedlo se k tabuli, u níž mimo něho a choti nikdo jiný neobědval.

Mezi řečí prohodil generál tak náhodou:

"Byl zde markýz d'Neville?"

Mladá paní uleknutím zbledla a zachvěla se.

"Ano, byl!" odvětila téměř septem.

"Podivný to člověk. Přikvapil za mnou do banky jako blázen a žádá ve vsi důvěrnosti, abych mu půjčil 10.000 franků; nutně prý je potřebuje. Vystavil jsem mu na ně poukázku a on opět jako blázen odkvapil. A nyní vracuje se domů, potkám ho na ulici, kde mne zastaví a sděluje, že peněz oněch nepotřebuje a proto prý, maje blíže sem do hotelu než ke mně do banky, nechal poukázku u tebe. Jak pravím, podivný to člověk."

Štěstí, že v tu chvíli byl generál Wardsworth zaměstnán naléváním šerbetu, neboť neviděl, kterak jeho mladá choť, bledá, třesoucí se rukou vyňala z tobolek osudnou poukázku a položila ji mlčky před svého manžela....

Jos. J. Burke,

jehož podobiznu na první stránce "Besídky" přinášíme, jest vynikajícím hudebníkem na křídlovku, ano jedním z nejlepších ve státu Nebrascce. Jest po leta kapelníkem "Wilber Military Band" a hraje pohostinsku u nejprvnějších kapel ve státě. Pan Burke jest vyučen kovářství, leč má nyní velký obchod v nábytku. Narozen byl ve Fulton okresu, Ill., v r. 1865 a do Wilber přišel jako svobodný hoch v roce 1883, právě v den, kdy red. t. l. slavil zde svůj sňatek. Burke jest mladý inteligentní muž, mírné povahy a entusiastický hudebník.

FICTUM & BORECKY

nejpohodlnější zařízený

HOSTINEC

U nás

naleznete v ž d y výtečný zdravý domácí oblíbený léžák, výtečná Californská vína, pivo v láhvích, importované lihoviny a vína jemné a zdravé lihoviny, domácí výtečné doutnky.

U nás

máme celé dopoledne teplý lunč a delgátní zákusky po celý den.

FICTUM & BORECKÝ.

"PŘÍTEL LIDU"

VSTUPENKY do plesů i divadel	PROGRAMY různých řečí
---------------------------------	--------------------------

Nejmoderněji
zařízená

TISKÁRNA

v okresu
Saline.

všech velikostí OBÁLKY	různé jiné TISKOPISY
---------------------------	-------------------------

WILBER, NEBRASKA.